Zeszyt 1. Ukazuje się 2 razy do roku. Rok 1.

wytworny pan

przegląd mody męskiej

SEZON
JESIEŃ - ZIMA
1936-1937

WYDAWNICTWO »STUDIO«
London — Warszawa — Paris

Każdy nowoczesny zakład krawiecki używa do prasowania jedynie

Żelazek Gazowych

Tanio, szybko, wygodnie i równomiernie nagrzewa żelazka tylko

GAZ

Koszt prasowania na gazie 3,5 gr. na godz.

Porad fachowych i informacji udziela bezpłatnie ***Gazownia Miejska*** *m. st. Warszawy, Kredytowa 3. Tel. 600-01.*

NAJELEGANTSZE ZAKŁADY i MAGAZYNY KRAWIECKIE POSŁUGUJĄ SIĘ PIERWSZORZĘDNEMI ŻURNALAMI

»FASHIONABLE«

NAJLEPIEJ ODPOWIADAJĄCE WYMOGOM KLIJENTELI

żądać w składach żurnali mód i we firmie „STUDIO" Warszawa, Karmelicka 11.

Fabryka Wyrobów Włókienniczych

A. Poznański i P. Wołkowicz

w ŁODZI, ul. Piotrkowska Nr. 79.

Znak fabryczny.

POLECA

ZNANE ZE SWEJ JAKOŚCI PODSZEWKI.

Wobec ukazania się naśladownictw naszych wyrobów zaznaczamy, że nasze Alpacci, Atlasy i Lyony **opatrzone są co metr złotym stemplem** z opatentowanym znakiem fabrycznym.

Artykuły nasze można otrzymać we wszystkich lepszych magazynach.

wytworny pan

przegląd mody męskiej

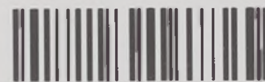
WYDAWNICTWO »STUDIO« LONDON — WARSZAWA — PARIS
Warszawa, Karmelicka 11. Telefon 11.63-29. ◆ Konto czekowe P. K. O. Nr. 7.274.

Nr. 1. 1936/37. Rok 1.

Igo Sym

Arbiter elegancji w sferach artystycznych Warszawy.

Zachowanie garderoby w porządku.

Uniknęlibyśmy przykrości i kłopotów i zaoszczędzilibyśmy pieniędzy, gdybyśmy nauczyli się szanować bardziej swą garderobę i dbać o zachowanie jej w należytym porządku. Wiele panów tygodniami nosi ubrania, nie szczotkując ich wcale i nie poddając ich odpowiedniem zabiegom. Nie należy dziwić się, iż w tych warunkach — materjał doznaje zniszczenia, zmienia swój wygląd, co z kolei wywołuje niezadowolenie klijenta, który ten stan rzeczy przypisuje złemu gatunkowi tkaniny i zgłasza się z pretensjami swemi do krawca lub innego dostawcy. Pretensje te są zgoła nieuzasadnione, gdyż klijent nie zdaje sobie sprawy z tego, iż materjał niszczy się najczęściej z powodów od niego zależnych. Pod działaniem kurzu ulicznego, lub innych anormalnych czynników, przez nieodpowiednią pielęgnację, garnitur ulega zniszczeniu, materjał wygląda okropnie i właściciel garnituru jest rozżalony i czuje się pokrzywdzony.

W najwyższym zdenerwowaniu zgłasza się do krawca, czyni mu wyrzuty, gdyż uważa, że dostarczono mu nieodpowiedniego gatunku tkaniny. Krawiec znów zwraca się do swego dostawcy, a tamten kieruje swe zarzuty pod adresem fabrykanta.

Oto jak sprawy stoją w większości takich przypadków.

Niestety — *niema tu niczyjej winy — zło leży w tem, że ubranie było nieczyszczone i zaniedbane*. Po dokładnem oczyszczeniu i odprasowaniu garnitur przybiera świeży i pierwotny wygląd, a barwy wyglądają znów jak na nowym materjale.

W tym kierunku krawiec winien uświadamiać klijenta: najlepszy materjał nie będzie go w stanie zadowolnić, gdyż zniszczy się on przez nieodpowiednie obchodzenie się z ubraniem. Każdy rozsądny człowiek pojmie, iż najwyższy gatunek tkaniny nie zadowolni wymagań klijenta, jeżeli systematycznie nie będzie się dbało o utrzymanie jej we właściwym stanie. Pomijając nawet względy natury finansowej, a biorąc pod uwagę tylko wymagania najprostszej hygieny, codzienne, dokładne czyszczenie ubrania jest koniecznością, od której uchylać się nie należy. Każdy zrozumie, że zjawienie się do pracy w nieoczyszczonem ubraniu jest niedopuszczalne, dlaczegoż więc nie mielibyśmy tej samej zasady zastosować do ubrania i poddać go codziennemu czyszczeniu?

Czyszczenie garderoby nie powinno być zbytkiem, lecz pierwszym nakazem hygieny i oszczędności!

Oto kilka wskazówek, które zasługują na uwagę:

Nie należy tygodniami nosić bez przerwy jednego ubrania, lecz często je zmieniać!

Codziennie ubranie wyszczotkować, szczególnie oczyści *dokładnie mankiety u spodni*, gdyż tutaj gromadzi się w największej ilości kurz i brud!

Najprostszy nakaz hygieny: spodnie oczyścić również od wewnątrz! — Kapelusz winien być także codzień oczyszczony! — Wieczorem odwiesić ubranie na ramiączku, spodnie zawiesić w ten sposób, aby zaprasowanie kanty się zachowały. Plamy usuwać natychmiast, przyczem zwracać uwagę na fachowe potraktowanie. *Żadnych żrących płynów do wywabiania plam nie używać! Materjały przetykane jedwabiem, czyścić jedynie eterem siarkowym!*

Nie stosować bezwzględnie wody i mydła! Wywabianie plam należy powierzyć fachowcom. Należy więc zasięgnąć rady krawca lub powierzyć pralni chemicznej usuwanie plam.

Miejsca uszkodzone w materjale, podszewce i t. d. należy oddać do reperacji krawieckiej, która uwzględnia także sztuczne cerowanie, które potrafi uczynić niewidocznem nawet największe rozdarcie. Guziki powinny też być prawidłowo przyszyte.

Należy ubranie często odprasowywać — przez to trwałość garnituru przedłuża się! Prasowanie nie jest zbytkiem, lecz koniecznością dla ubrania.

Jeszcze jedna rada praktyczna, która spotka się zapewne z uznaniem: krawiec powinien być nie tylko dostawcą ubrania, lecz musi on również stać się szczerym doradcą swych klijentów we wszystkich kwestjach garderoby. On też jest osobą powołaną najwłaściwiej do czuwania nad systematyczną i skuteczną pieczą ubrania. Byłoby pożądane, ażeby klijent zawierał odpowiednią umowę z krawcem, któremu powierza dbałość o swoje ubranie. Umowa taka może być zawarta na dłuższy lub krótszy okres czasu, za pewną opłatę — taki „abonament krawiecki" *przedstawia wiele korzyści dla obóch stron.*

Klijent poddawałby kontroli krawieckiej co miesiąc, kwartał lub półrocznie stan swojej garderoby: krawiec doprowadzałby ubranie do należytego stanu, czyściłby je, reperował, przerabiał, cerował, wywabiał plamy i t. d.! — Umowa taka byłaby, powtarzamy, najlepszym rozwiązaniem tej sprawy. Wydatek w tej mierze byłby minimalny w stosunku do osiąganych korzyści. *Świadomość, iż ktoś czuwa nad garderobą i utrzymuje ją w porządku, jest nieocenioną rzeczą.*

Krawiec, mający wgląd w stosunki ubraniowe swego klijenta, może mu systematycznie doradzać, lub zwrócić mu w czasie właściwym uwagę na konieczność jej uzupełnienia. Klijent zaczyna cenić sobie porady krawieckie.

Krawiec zyskuje jego zaufanie i w ten sposób wytwarza się stosunek,, przynoszący bezsporne korzyści obu stronom. Nie będą się wtedy zdarzać przykre fakty, że komuś naraz potrzebny jest strój specjalnego przeznaczenia i musi go się w ostatniej chwili w pośpiechu sprawić.

Dostawca ubrania, który zna stosunki majątkowe i towarzyskie swego klijenta, zwraca mu we właściwym czasie uwagę na konieczność uzupełnienia garderoby lub zastąpienia nowemi starych i niemodnych części tejże. — Szczególniej w obawie przed wydatkiem — często klijent powstrzymuje się od sprawienia stroju wizytowego i odkłada to do ostatniej chwili, gdy konieczności zmuszają go do tego.

Oczywiście, iż wykonanie roboty w pośpiechu nie może stać na wysokości zadania — a potem klijent jest niezadowolony i czyni wyrzuty krawcowi.

Przeciwnie, gdy krawiec ma dużo czasu — wykonanie zawsze będzie bez zarzutu i pod każdym względem zadowoleni klijenci.

To samo dotyczy ubrań sportowych, do których dziś naogół odnosimy się po macoszemu.

Już po krótkim okresie współpracy — zauważymy obopólną korzyść: zaoszczędzi się wiele przykrości i zdenerwowania; a przytem przysporzy to krawcom trochę roboty i zarobku.

Rzut oka na modę męską w 1937 roku.

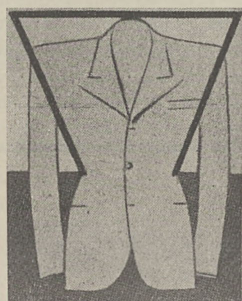
Wprawdzie tempo zmian, zachodzących w modzie męskiej jest znacznie wolniejsze, niż w dziedzinie mody kobiecej, jednak i tu zauważyć się dają w każdym sezonie nowe pomysły i odmiany natury zasadniczej. Każdy więc pan, taksamo jak to ma miejsce u pań, pawinien być na początku sezonu poinformowany o tem, co jest modne obecnie i co nowego przynosi moda teraźniejsza. —

W ogólności zauważyć się daje popyt na wysokie gatunki tkanin, a zarazem kładzie się większy nacisk na robotę. Pan, dbający o dystyngowany wygląd, znudził się już jednostajną monotonją barw szarych, brakiem urozmaicenia w deseniach i szuka obecnie kolorów w tonacjach nieco żywszych i motywów bardziej efektownych. Wybór modnych kororów jest dość rozległy i utrzymany w *gamie* barw harmonijnych. Szczególniej odcienie sino - szare, stalowo - błękitne, zielonkawe i zielone, obok bronzowego w rozmaitych tonach — cieszą sie dużem powodzeniem. W stosunku do tkanin zauważyć się daje szczególne upodobanie do szewiotu. Także materjały lekkie i porowate ukazały się w wielu nowych odmianach, zarówno jak tkaniny supełkowe — cieszą się one dużem powodzeniem.

W stosunku do ubrań codziennych przestrzegane są nadal reguły konserwatywne. Jak przedtem utrzymujemy się przy marynarce jednorzędowej, zapiętej na trzy guziki z klapami opuszczonemi ku dołowi. Noszone są także marynarki z podniesionemi klapami i inne zapinane na dwa guziki. Przy marynarce o trzech guzikach, określa linję stanu guzik środkowy, przy dwuch guzikach talja umieszczona jest na wysokości górnego guzika, a przytem, jak i w sezonie ubiegłym podniesiona jest o 2 cm. w górę. Linja ramion nie jest tak kanciasta i surowa, raczej *wolimy* lekkie zaokrąglenie w tem miejscu, utrzymane w linjach łagodnie spływających. Plecy i klatka piersiowa potraktowane są dość luźno, czasami aż skrojone bywają w formie prawie bluzy. Nawet ludzie prości pojmują obecnie ideał męskiej urody w ten sposób: *tors* szeroki i masywny, odcinający się od linji stanu, skąd już rozpoczyna się smukłość bioder. —

Morynarka sportowa jest szersza i wygodniejsza, a zarazem trochę krótsza, niż marynarka codzienna. Przytem stosuje się taką marynarkę odpowiednio do jej przeznaczenia: inaczej wykonywana jest, gdy nosi się ją na mieście i odmiennie, jeżeli przeznaczona jest wyłącznie na cele sportowe.

W dziedzinie okryć mało nowego do mamy do zanotowania: palta i ulstery niewiele się zmieniły, jak to można stwierdzić na załączonych modelach. Palto sportowe ma nakładane kieszenie i mankiety.

Tak było niedawno: szerokie ramiona uwydatniały przesadnie talję, umieszczoną zbyt wysoko.

Obecnie zaś: ramiona i talja są normalne, unikamy w ten sposób przesadnej linji w zarysach sylwetki.

Coś dla pana.

Zwykle mówi się, że moda zmienna jest jak kobieta. Nie należy jednak tej starej prawdy uogólniać. Moda męska opiera się bowiem na mniej więcej stałych zasadach. Nie przechodzi nigdy przez tak wielkie metamorfozy, jak toalety naszych pań — i możnaby raczej mówić, że moda płci brzydkiej symbolizuje (zresztą dość problematyczną) „stałość męską". Główne zmiany zachodzą w sposobie stosowania sylwetki eleganckiego pana. Obecnie zagranicą (Londyn) charakterystyczne jest dla mody męskiej śmiałe kontrastowe zestawienie barw. U nas przyjmuje się to dość ciężko. Dobiera się chętniej krawat w odcieniu ubrania, szalik do palta, rzadko można spotkać śmielsze odchylenia. Skoro już zaczęliśmy mówić o szalach, trzeba stwierdzić, że panowie często nie doceniają znaczenia szala, traktując go jako zabezpieczenie kołnierzyka przed zabrudzeniem albo ochroną od zimna. Tymczasem szal stanowi jeden z

najważniejszych szczegółów w ubiorze pana. W dzień nosimy szaliki wełniane, a właściwie modne obecnie flanelowe, których ukazały się na rynku niezliczone ilości w ładnych tonacjach i po kryzysowych cenach. Wyglądają one zupełnie dobrze przy modnych teraz grubych włochatych paltach. Wieczorem nosi się szalik jedwabny, przyczem należy zaznaczyć, że popularne „apaszki" powoli zaczynają wychodzić z mody. Najwięcej jednak starań wkładają panowie w dobranie sobie odpowiedniego krawata; na tym punkcie pan jest tak prawie czuły, jak kobieta. Obecnie modne są krawaty we wszelkie desenie, lecz z pewnem upodobaniem do pasów, chociaż nie znikają z wystaw sklepowych zupełnie gładkie w ładnych, mocnych kolorach. Koszule sportowe noszone są w kolorach jednolitych, przyczem dla kontrastu nosi się do nich krawaty jasne w drobny deseń koloru koszuli. Do ubrań wizytowych nosi się bieliznę w delikatne wzory: paseczki i krateczki, do wieczorowych — oczywiście tylko gładką. W kieszeni nie wolno nosić chusteczek jedwabnych, trzeba mieć natomiast prawdziwą chustkę do nosa z batystu linon, dobraną do koszuli, a nie do krawata, jak to bywało dawniej.

Dlaczego pan nosi krawat?

Dlatego, że tak wypada — wszyscy mężczyźni noszą krawaty — odpowiada każdy pan z głębokiem przekonaniem. Dlaczegoż jednak wypada? Wszyscy słuchamy nakazów mody, choć znaczenie ich i sens dawno już utraciły swą wartość — początek kaprysów mody leży gdzieś w odległej przeszłości...

Jak powstaje moda, jak powstają przyzwyczajenia — bo przecież moda jest tylko pewnem przyzwyczajeniem? Czy znacie zabawną historyjkę o urodzeniu krynoliny? Ten rodzaj toalety modny był przed wiekiem i posiadał w sobie wiele gracji i pikanterji... Markiza de Maintenon nie mogła dłużej ukryć faktu, że zamierza podarować potomka królowi Francji. Pragnęła jednak nadal brać udział w balach i zabawach dworskich: jedna konferencja z krawcową i— oto narodziła się krynolina, maskująca doskonale defekty figury.

Dlaczego na mankietach męskich znajdują się guziki? Dawno temu, surowa cesarzowa Austrji, Marja Teresa, z oburzeniem przyglądała się temu, jak żołnierze i oficerowie jej pułków w potrzebie nos ocierali bezceremonjalnie rękawem. Wydała tedy rozkaz umieszczenia w tem miejscu ostrych, metalowych guzików, któreby poprostu nie pozwalały na tę prostacką i niechlujną czynność.

Minęło czasu wiele — zapomnieli wszyscy o nieszczęsnym zwyczaju, — ale zato sakramentalnie przyszywa guziki na mankietach każdy krawiec: czasem dwa, czasem trzy, ale guziki być muszą!

Taksamo u fraka, z tyłu nosi się dwa guziki, datujące z tych czasów, gdy gentlemeni w długiej odzieży dosiadali konia i zapinali od tyłu zwisające poły ubrania. Długie opończe zniknęły — guziki pozostały.

Odwinięte od dołu mankiety coraz to znów pojawiają się w modzie — skąd to się wzięło? Gdy Jerzy V, zmarły król angielski był jeszcze następcą tronu, spotkał go dnia pewnego na wyścigach w Ascot ulewny deszcz, który utworzył wszędzie kałuże. Nie chcąc spodni zabłocić, książe odwinął je w górę. Gdyby to uczynił jaki pan Smith, czy Wood, niktby tego nie zauważył, ponieważ jednak ten ważny akt został dokonany przez księcia Walji — nazajutrz cała złota młodzież angielska paradowała z odwiniętemi spodniami. Dziś zaprasowane mankiety ozdabiają spodnie gentlemanów całego świata — mało z nich kto wie jednak o przyczynach tej mody.

A dlaczego pan nosi krawat?

Ta historja jest zgoła fantastyczna. W końcu XVIII wieku pewien szlachcic włoski został niewinnie skazany na śmierć; syn jego złożył ślub, iż do końca życia, na znak protestu przeciw niesłusznemu wyrokowi, będzie na szyi nosił jedwabny postronek skazańca, uwiązany na węzeł. Z czynem tym zsolidaryzowała się cała ayrstokracja włoska. W krótkim czasie każdy szlachcic nosił wokół szyi związaną jedwabną szarfę, a owa oznaka delikwenta zmieniła się z biegiem lat w kolorowy krawat, chlubę męskiej elegancji.

Takie bowiem są koleje mody.

Hobby

Wytworny Pan

Journal periodical No. 1

Season 1936/1937

DESCRIPTION OF THE MODELS

3652 Smart lounge suit in blue material. The double-breasted jacket fastens with two double buttons. Well marked, some-what high waist-line and loose fitting front. Fashionable wide trousers with turn-ups.

3658 Fashionable three-button lounge suit. Slightly padded shoulders of moderate width. Breast and back show a certain fullness. Drooping revers.

3659 Smart two-button suit with ornamental buttons. Long fashionable revers of moderate width. Well tailored breast and shoulders and somewhat high waistline. In the season to come, lounge suit jackets will be worn somewhat longer, single-breasted as well as double-breasted ones. Trousers of fashionable width.

3660 Smart two-button lounge suit for street wear. Stand-up revers, the corners reaching about ½ an inch over the collar. Well marked waist-line accentuated by breast pleats. The fronts are cut away below the second button. Wide trousers touching the shoes.

3661 Fashionable three-button suit with up-standing revers. The middle button is placed in the somewhat high waistline and the lowest button in the line of the pockets. Modern trousers with almost 2 inch turn ups. Breast and back show a certain fullness.

3647 Fashionable overcoat for automn and winter wear, double breasted, fastening with three double buttons. It is cut on somewhat ample lines and long enough to cover the calf of the leg. Long wide revers. Back has centre seam and vent.

3648 Serviceable semi-season overcoat, also for winter wear. It is single-breasted, with concealed buttons. Drooping revers. Back has centre seam and vent.

3656 Double-breasted overcoat in a heavy material, for winter wear. Broad wrap, large lepels and collar, three double buttons. Somewhat displaced shoulder-seams and sleeves seamed at top, with cuffs at wrist.

3657 Smart overcoat for winter wear, with patch pockets. Double-breasted wrap fastening with three double buttons. Revers and collar of moderate width, stitched edges. Well marked, slightly curved waist-line, back with pleats kept in place by a belt. Centre seam and vent.

3649 Distinguished looking frock coat, worn with trousers of striped material. For social functions, it is worn open in order to show the fancy waistcoat of a different coleur. The coat reaches as far as the knee. The back has remained unchanged.

3650 Combined lounge-suit, consisting of a jacket fastening with one button, waistcoat of light and trousers of striped material. Nice cut away fronts showing the waist-coat.

3653 Dinner-jacked suit cut on lounge suit lines. The jacket buttons over with one button. Smart cut away fronts, gracefully rounded. The outer side pockets are flapless. Well marked waist-line accentuated by breast-pleats. Straight trouser with single row of braiding.

3651 Two-button suit for evening functions. No fancy waistcoat is worn with this suit, but a fashionable single-breasted waistcoat of the same material. The outer side pockets are flapless whereas the breast pocket is set in with a flap.

3683 Double-breasted ulster for the winter with displaced shoulder seams and sleeves seamed at top. The coat covers the calf of the leg.

3674 Elegant double-breasted suit with double buttons of which one is buttoned whereas the others are ornamental only. Sleeves with vent trimmed with four buttons.

3684 Double-breasted furcoat of semi-length-fastening with three double buttons. The outer side-pockets are patch pockets.

3654 For important social functions the dress-coat is indispensable. The narrow fronts show a great part of the withe waistcoat and the shirt-front. Trousers with pleats.

3655 Distinguished looking short fur coat fastening with three double buttons. It reaches as far as the calf of the leg, is semi-fitting and the slightly curved back has centre seam and vent.

3681 Fashionable overcoat for the winter, of a very heavy material. Wide wrap, broad lepels, three double buttons.

3682 Smart Ulster for the winter, double-breasted with a wide wrap. Slightly curved back with centre seam and vent.

3670 Elegant three-buttons suit with drooping revers. Cut away fronts, gracefully rounded.

3667 Semi-long furcoat with wide double-breasted wrap. Broad stitching along the edges.

3668 Serviceable furcoat with wide lepels and collar. It is double-breasted, fastening with three double-buttons.

3663 Double-breasted coat with fur collar. Back with buttoned belt.

3664 Ski-ing suit with knickerbockers. Short double-breasted jacket fastening with three double-buttons.

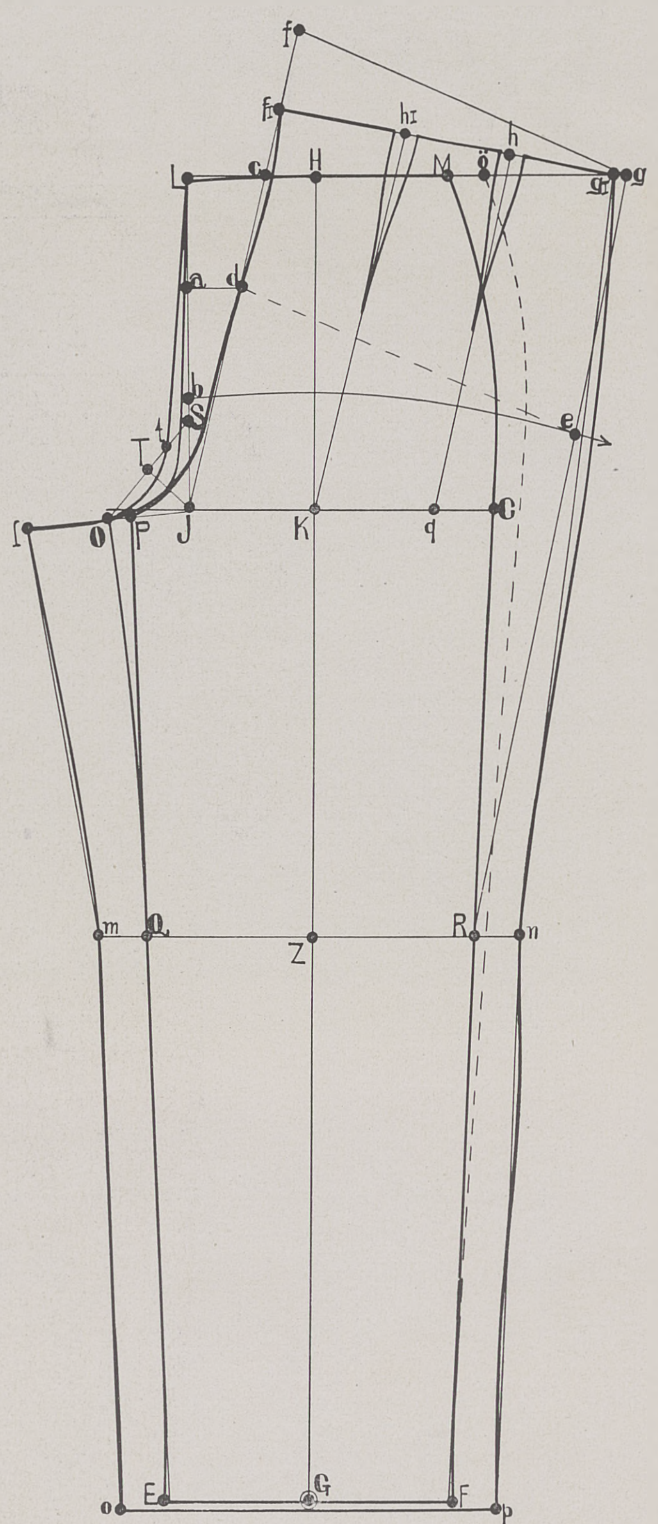
3665 Sports suit with knickerbockers. The jacket shows box pleats and a yoke in front and back.

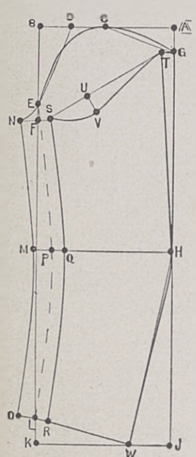
3666 Fashionable sports suit cut on lounge suit lines. The outer pockets are patch pockets. Wide long knickerbockers.

3662 Serviceable suit for winter sports with single-breasted jacket, which has concealed buttons and thurn-down collar. All outer pockets have flaps to button. The back is kept in place by an elasic string. Ski-ing trousers of moderate width and pouch.

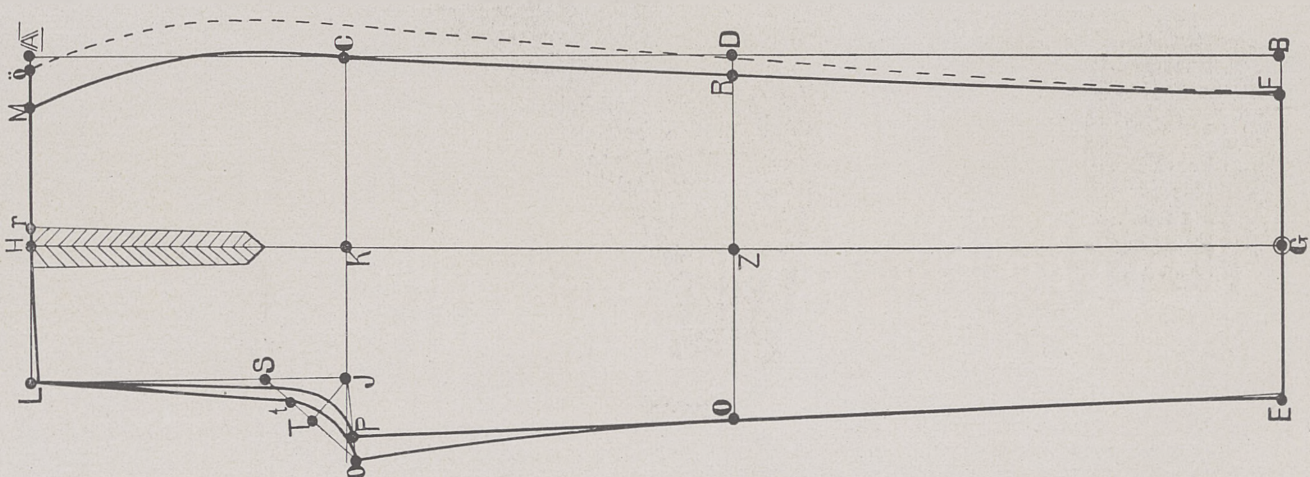
3689 Serviceable sports suit for autumn and winter wear. Single-breasted jacket with three-button fastening, cut on ample lines.

3690 Smart sports suit with allround belt. Fashionable wide knickerbockers.

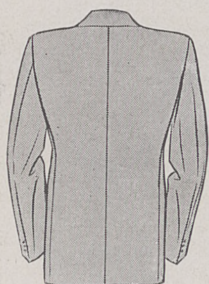

(1/12 th natural size)

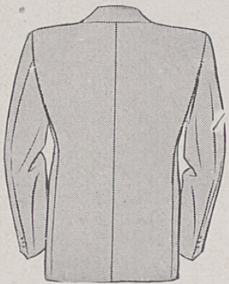
1936

3652

1937

3652

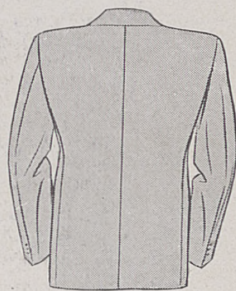

3658
3659

3658 3659

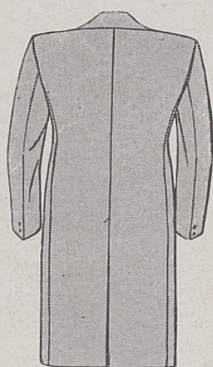
3660

3661

3660
3661

3647
3648

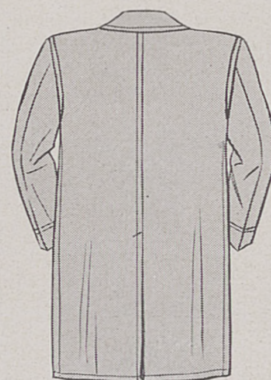
3647

3648

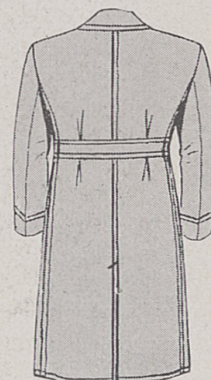

3656

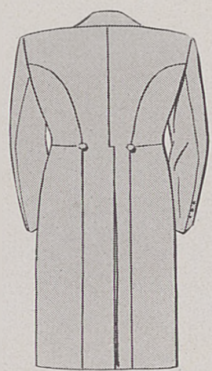
3657

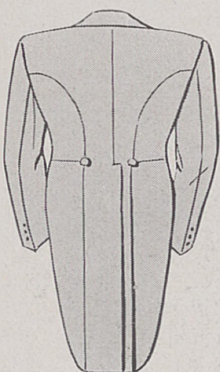
3656

3657

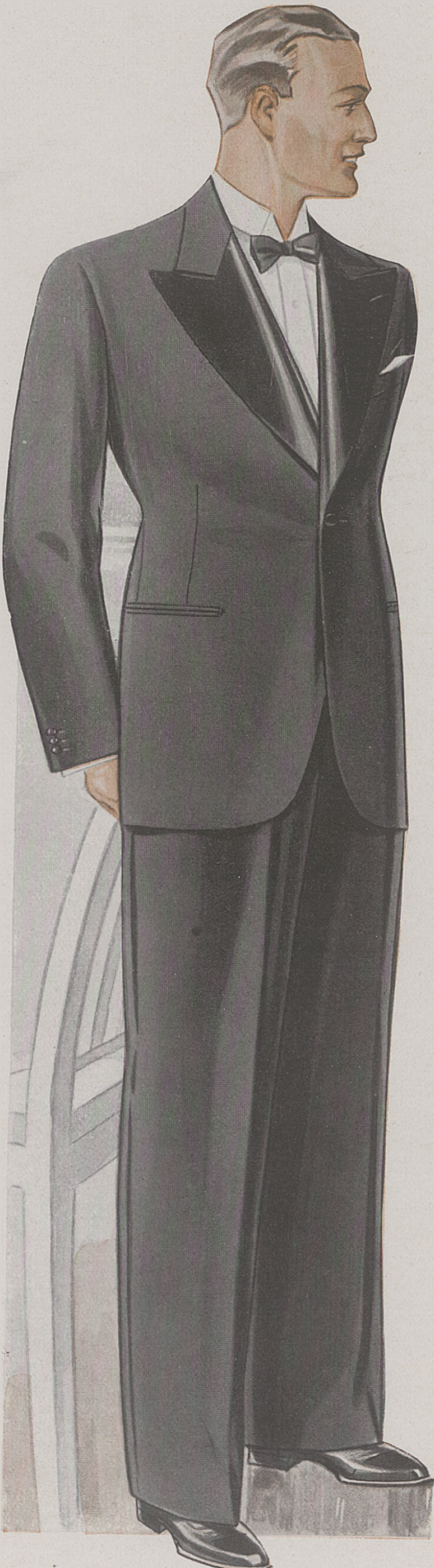
3649

3650

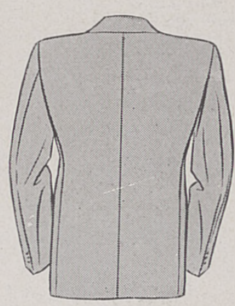
3649

3650

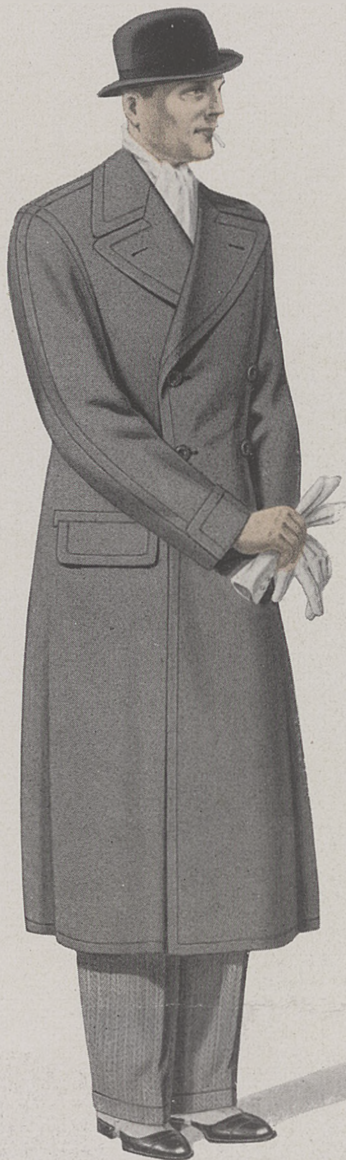
3653

3651

3651
3653

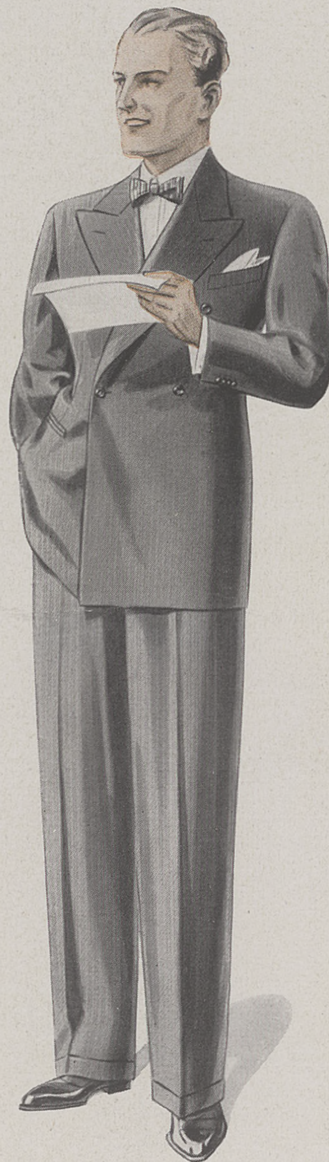

3683

3684

3674

3683

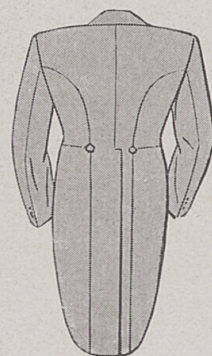

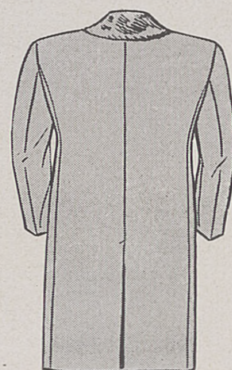
3674

3684

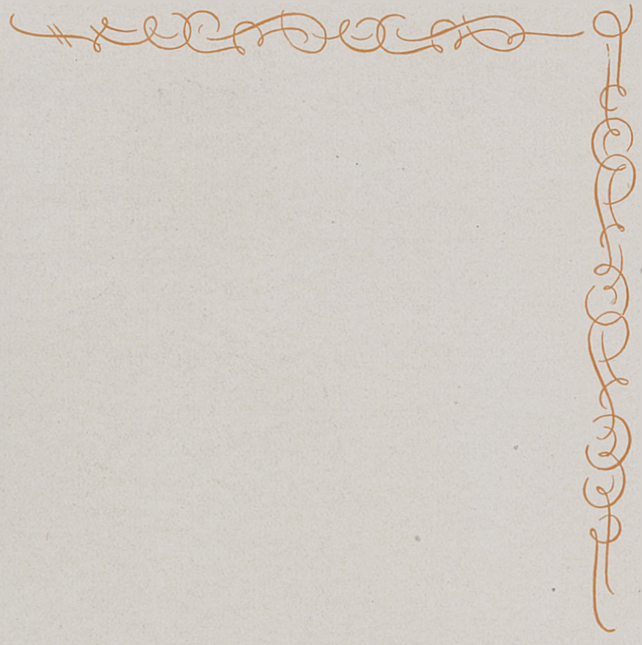
3654

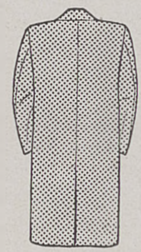

3655

3654

3655

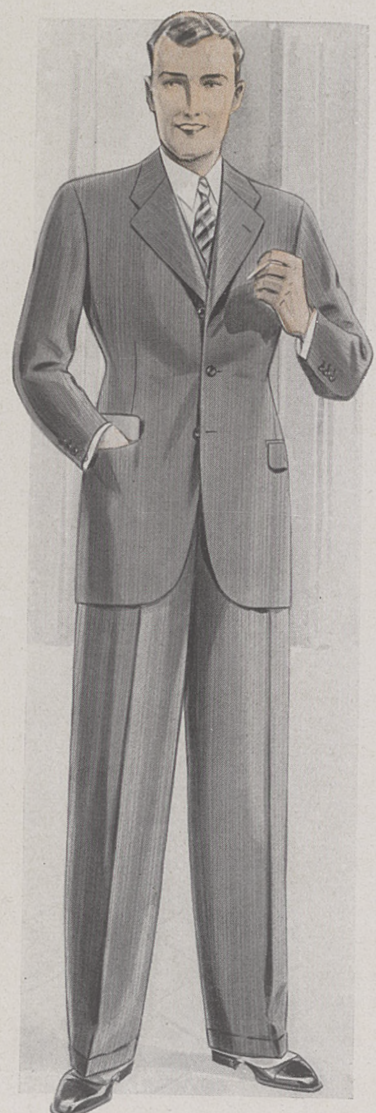
3681

3682

3681 3682

3670

3670

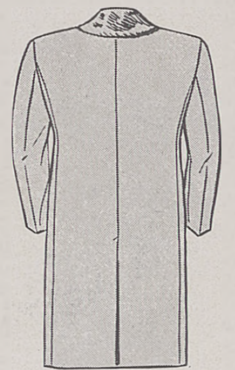

3667

3668

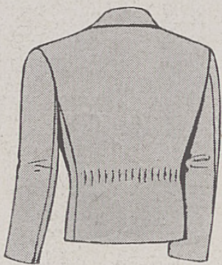
3667

3668

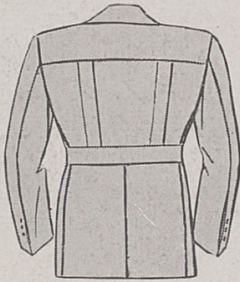
3663

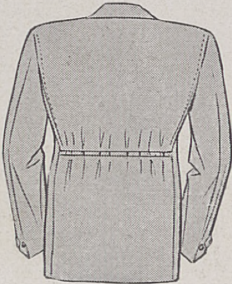
3664

3663

3664

3665

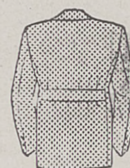

3666

3665 3666

3689 3690

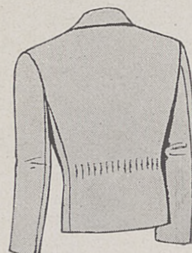

3689

3690

3662

3662

Wydawnictwo «STUDIO«, wydając żurnal p. t. »WYTWORNY PAN«, postanowiło do każdego numeru umieścić kursy kroju, celem zaznajomienia P.P. Krawców najnowszym systemem. Do niniejszego numeru umieszczamy lekcje kroju fraka i spodni biodrowych.

Konstrukcja fraka.

Lekcja pierwsza.

Miary zdjęte na kamizelce:

Objętość w piersiach — 48 cm.

Objętość w talji — 44 cm.

Głębokość pachy — 33 cm.

Długość biodra — 21 cm.

Długość talji — 44 cm.

Szerokość pleców — 19 cm.

U—A—E=Linja winklowa.

Wypuścić ponad punkt A szerokość karku, t. j. $\frac{1}{6}$ połowy objętości w piersiach i z tej pozycji mierzyć głębokość pochwy do punktu B.

C—D=Długość talji.

B—C=Długość biodra.

D—E = Cała długość, przypuszczalnie 102 cm.

A—B podzielone na 3 równe części, tworzy punkty F i G.

Od punktów D, F, G, B, C i E, kreślimy linje poziome.

D—H=Szerokość barku.

H—J=2 cm. Rysujemy kark.

C—K=3 cm. E—I taksamo.

Środek pleców rysować przez punkty D—K—I, poprzednio zaś przy punkcie K wstawić $\frac{1}{2}$ cm. celem wyrównania środka pleców przy talji. Przez wyznaczenie środka pleców otrzymuje się punkty L i M.

L—N=Szerokość pleców+$\frac{1}{2}$ cm. Przez punkt N dać linję pionową do góry i na dół, a otrzyma się punkt O.

O—P=$\frac{2}{3}$ wysokości pleców ($\frac{2}{3}$ od B do D).

Po dodaniu za linją 1 cm. tworzy się punkt P.

Narysować ramię, pleców i pachę, t. j. tyle, ile na plecy przypada.

N—K połączyć, a otrzyma się punkt a.

a—b=3 cm.

K—Q=5 cm. Przez Q dać równą linję, a utwory się punkt c.

Łączyć linję okrągłą punkty N—b—Q, która od punktu c jest o $\frac{1}{2}$ cm. oddalona.

i—i^1=$\frac{1}{2}$ cm. więcej niż K—Q.

Q—i^1 połączyć.

Dla obecnej mody, dłuższa talja nie wchodzi w rachubę.

Zapasy na fałdy oraz hak na rysunku naznaczone.

Celem otrzymania wyższych ramion, dodać przy punkcie P 3 cm. zaś przy J 1 cm. i odręcznie ramię wyznaczyć.

Plecy są skończone.

Przodek.

O—R=Szerokość pachy 13 cm. ($\frac{1}{4}$ objętości w piersiach + 1).

R—T=5 cm., t. j. pachę głębiej wstawiamy, a które przy punktach b—f zanikają.

N—R=również 5 cm.

M—S=Objętość w piersiach + 10 cm. Y=$\frac{1}{3}$ od T—S $1\frac{1}{2}$ cm. do przodu.

Następują linje winklowe przy R, T i Y, dalsze punkty tworzą się u góry i u dołu.

1_4QQ do) ¹§11ŁKwyc—A Osi: 9yłCI

1=połowa od U—k; 1—m=$1\frac{1}{2}$ cm. Rysować szyję, a za punkt styczny użyć linję pomocniczą od F. Przy rysowaniu klapy, wzorować się na rysunku h=połowa od d—g.

U—h połączyć i przedłużyć. Ramię przodka jest $\frac{1}{2}$ cm. krótsze niż ramię pleców i ma podobną linję.

Odejmujemy z ramienia przodka tyle, ile się do pleców dopuściło. Pachę należy narysować.

V—W=$\frac{1}{4}$ objętości linji + 2 cm.

W—X=$\frac{1}{2}$ objętości talji + 4 cm.

X—Y=spowrotem odmierzyć 5 cm., t.j. szerokości pleców K—Q, e—f—y połą-
Konstrukcja 2' cJ, Gd Y O i
czyć, zaś tylny boczek jak na rysunku wskazane narysować.

S—W połączyć, przedłużając do dołu. Linja ta jest środkiem figury.

W—o=3 cm. o—q=8 cm. Y—r przy boczku w dole = 1 cm.

Tak zwaną krótką talję wyznaczyć według rysunku, jak również połączenie r—q. Szew boczka odstawić 2 cm. za punktem R. do tyłu.

Wycięcie przednie umieścić 4 cm. przed V w kierunku do środka piersi.

Przy q wstawić $1\frac{1}{2}$ cm. dla szpiców przodka. Linję przodka poprowadzić skąpo obok o, zaś od szpica na wykładnię klapy odmierzyć 15 cm. Klapę szerokości 12 cm., należy ze smakiem według obowiązującej mody, wyznaczyć. Dla spódniczki, od punktu Y dać linję pionową do dołu.

W—X=5 cm. Wyznaczyć spódniczkę.

11—z=$7\frac{1}{2}$, dolna szerokość spódniczki ustalona. z leży 1 cm. pod linją.

U—u^1=2 cm.

Z—u^1 połączyć.

p leży 1 cm. przed wycięciem taljowym; górną linję spódniczki wyznaczyć według rysunku, przyczem przy p 1—$1\frac{1}{2}$ cm. oddalić się i 1 cm. pomiędzy linjami zostawić.

z—d^1=$\frac{2}{3}$ od r—p.

p—d^1 połączyć. Kształt spódniczki nadać według rysunku.

Dla kołnierza przedłużamy wykładnię klapy do góry i przez przedłużenie linji ramienia, otrzymujemy punkt j.

j—ä=Szerokość karku.

ä—$ä^1$=1 cm. Wykładnia klapy biegnie od $ä^1$ przez j. do dołu. Linją winklową wyznaczyć tylny środek kołnierza $ä^1$—ö=3 cm. słupka.

$ä^1$—$ö^1$=$4\frac{1}{2}$ cm. wykładni kołnierza i tak kołnierz kończymy.

Przez podwyższenie ramienia w plecach, można przy punkcie N boczny szew pleców podwyższyć o $1\frac{1}{2}$ cm. jak to widoczne na rysunku.

Rękaw.

B—A—J linja winklowa.

A—B=$\frac{1}{2}$ objętości pachy mniej $\frac{1}{2}$— 1 cm. czyli 46 : 2=23 cm. mniej 1 cm=22 cm.

C=połowa od A—B.

D połowa od B—C. Przy B ciągnąć linję pionową.

B—E=13 cm.

E—F=2 cm.

A—G=$4\frac{1}{2}$ cm. połączyć punkty E—D i C—G.

Przy F dać krótką linję poziomą. Przy G odliczyć szerokość pleców + $\frac{1}{2}$ i z tej pozycji odmierzyć do 7 całą długość rękawa.

H=połowa od G—J. Następują linje od H i J.

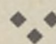
P=$2\frac{1}{2}$ cm. wstawić.

K—L=4 cm., skrócić przednią linję rękawa. Wyznaczyć przednią linję E—P—L, do tego dodać 3 cm. dla przedniego rękawa (N—M—O), zaś dla spodniego rękawa zdjąć 2 cm. (S—Q—R).

W—W połączyć. G—T=2 cm. L—W= szerokość spodniego rękawu (w przybliżeniu 15 cm.). T—S połączyć i na 3 równe części podzielić.

U=pierwsza z 3 części. U—V=3 cm. T—H połączyć.

Kulę wyznaczyć według rysunku.

Konstrukcja spodni biodrowych.

MIARY:

Długość po boku — 102 cm.

Długość po kroku — 76 cm.

Objętość w pasie — 82 cm.

Objętość w siedzeniu — 100 cm.

szerokość nogawki w dole — 52 cm.

Szwy wliczone, na mankiety oddzielnie dopuścić.

Przednia nogawka.

L—A—B=linja winklowa.

A—C=szlic (26 cm.).

C—B=Długość po kroku + 1 cm., dla obniżenia przy O.

B—D=½ długości po kroku + 6 cm. (Wysokość kolana).

Rysować linje winklowe przy B, D i C.

C—J=¼ objętości w siedzeniu = 25 cm.

J—O=¼ od C—J + ½ cm.

O należy 1 cm. obniżyć.

O—P=2 cm. do wycięcia prawej nogawki.

K=połowa od C—P. Tyleż odmierzyć od B do G i od A do H.

G—K—H połączyć i linja środkowa ustalona.

H—L=$^1/_6$ szerokości pasa + ½ cm., od H do M również $^1/_8$ szerokości pasa + ½ cm.

M—ö=3 cm. dodać na fałdkę.

R=połowa od L—ö. Fałdkę należy od r do przodu wystawić.

L=½ cm. obniżyć.

L—M—ö przedstawia linje w pasie. Pasek należy oddzielnie dodać.

J—S=J—O.

O—S połączone i na 2 równe części podzielone tworzy T.

Przy T wstawić 1 cm. dla lewej nogawki, dla prawej zaś jeszcze 1 cm. wstawić.

S—T=2½ cm. L—t połączyć. Zakończyć szkic według rysunku. Szerokość w kolanie nie podana, otrzymuje ją się w sposób następujący: dać równą linję od P do E i od C—F.

E—F=½ szerokości nogawki w dole, mniej 2 cm. = 24 cm.

Połowę tej szerokości, t. j. 12 cm. mierzymy z jednej i drugiej strony punktu G. Linje pomocnicze od P do C i od E do F dać ½ cm. do wewnątrz, celem nadania nogawce należytego kształtu. Szwy wyznaczyć jak na rysunku, wskazane i na tym przednia nogawka skończona.

Tylna nogawka.

Celem skonstruowania tylnej nogawki, należy uprzednio przednią nogawkę wykroić i użyć jako wskaźnik do wyznaczenia tylnej nogawki J—N podzielone na 3 rwne części, tworzy punkty a i b; przy a poprowadzić krótką linję poziomą, zaś przy b, poprowadzić linję owalną z głównego punktu G. H—c=4 cm.

J—c połączyć i do góry podłużne tworzy puknt d, od którego ukośno do dołu, po linji owalnej odmierzyć $^1/_4$ objętości w siedzeniu + 5 cm., t. j. 25 cm. + 5 cm. = 30 cm., a otrzyma się punkt e. C—f=J—K + 2 cm. Dla spodni biodrowych należy punkt f^1 do 6½ cm., niżej postawić.

f—g połączyć i na 3 części podzielić. Po wymierzeniu tej przestrzeni, pozostałą szerokość, która ponad ¼ szerokości pasa + 3 cm. się znajduje, wyciąc przy h i h^1. Wycięcia kierować do punktów q i K.

K—q=10 cm.

Q—m i R—n=po 4 cm.

F—p i E—o=po 3½ cm.

O—1=J—O.

1—m—o połączyć i wyznaczyć krok w tylnej nogawce.

Przez połączenie punktów p—n otrzymuje się boczny zew nogawki. Tylną nogawkę wykroić o 1 cm. dłużej niż przednią. Spodnie normalnie wprasować i zestawić bezzmian.

Opis modeli.

Fig. 3647. Modne palto jesienno - zimowe, z grubszego materjału ,dwurzędowe na 3 guziki do zapinania, dość obszerne, dostatecznie długie, długie i szerokie klapy, plecy ze szwem pośrodku i szlicem.

Fig. 3648. Solidne jednorzędowe palto, na sezon przjściowy, guziki kryte, klapy zwyczajne, plecy ze szwem pośrodku i szlicem.

Fig. 3649. Wytworny garnitur tużurkowy ze spodniami w prążki, mający charakter wizytowy. Tużurek otwarty uwydatnia fantazyjną kamizelkę.

Fig. 3650. Garnitur żakietowy, składający się z żakietu, zapiętego na jeden guzik, spódniczka dość wązka, do tego dochodzi jasna kamizelka i spodnie w prążki.

Fig. 3651. Ciemny garnitur wizytowy dwurzędowy, do zapinania na 2 guziki, zwykła jednorzędowa kamizelka. Kieszenie zewnętrzne dolne bez patek, lecz same fasfolki.

Fig. 3652. Garnitur marynarkowy z gładkiego materjału granatowego, dwurzędowa marynarka zapinana na 2 guziki, talja nieco podwyższona dobrze się zarysowuje, szeroki biust uwydatniony, spodnie dostatecznie szerokie z mankietami.

Fig. 3653. Smoking — forma jego zbliżona do marynarki, zapinany na guzik, poły dostatecznie otwarte od samego guzika, kieszenie dolne z wypustkami, bez patek, rybka w talji, nieco wybrana, aby wcięcie było ostrzejsze, spodnie gładkie z taśmą pojedyńczą.

Fig. 3654. Na uroczyste okoliczności obowiązuje frak. Jego duże wydekoltowanie daje możność uwydatnienia bielizny i kamizelki. Spodnie frakowe również posiadają fałdki w pasie.

Fig. 3655. Wykwintne futro dwurzędowe, luźne do zapinania na 3 guziki. Długość tego futra sięga do łydek, z tyłu lekko wcięte ze szlicem.

Fig. 3656. Palto zimowe z grubszego materjału, dwurzędowe, szeroko zachodzące, zapina się na trzy guziki, kołnierz i klapy szerokie, szew w ramieniu przekantowany, ze szwem pośrodku rękawa, rękawy z mankietami.

Fig. 3657. Palto zimowe z nałożonemi kieszeniami, dwurzędowe, do zapinania na 3 guziki, kołnierz i klapy dostatecznej szerokości, szeroko stebnowanym kantem, lekko wcięte, w talji, z tyłu fałdeczki pod patką, plecy ze szwem pośrodku i szlicem.

Fig. 3658. Bardzo modny jednorzędowy garnitur na 3 guziki, ramiona lekko watowane i nie przesadnie szerokie, biust i plecy dość luźno utrzymane.

Fig. 3659. Modna marynarka dwurzędowa na dwa guziki, 3-ci fantazyjny, efektowne dość długie klapy, ładnie wypracowany biust i ramiona, talja nieco podwyższona, marynarka nieco dłuższa. Spodnie dostatecznej szerokości .

Fig. 3660. Marynarka codzienna na 2 guziki, klapy do góry, kołnierz z przodu o 1½cm. większy od klapy, dobrze zarysowująca się talja z rybkami, poły otwarte od drugiego guzika, szerokie spodnie opierające się o but.

Fig. 3661. Marynarka na 3 guziki z klapami do góry, guzik środkowy znajduje się nieco wyżej talji, a guzik dolny na równej linji z dolną kieszenią, modne spodnie z mankietami na 4½cm. szerokości. Biust i plecy luźne.

Fig. 3662. Praktyczny ubiór zimowy, marynarka jednorzędowa sportowa, guziki kryte, kołnierz stojąco wykładany, wszystkie zewnętrzne kieszenie z patkami i guzikami do zapinania, plecy ściągnięte w talji, spodnie w dole dość szeroko utrzymane.

Fig. 3663. Dwurzędowa kurtka z kołnierzem futrzanym, szeroko zachodząca na 3 guziki do zapinania. Prócz kieszeni dolnych mamy jeszcze kieszenie boczne ukośne, kołnierz i klapy szerokie, plecy mają pasek przypięty na guziki.

Fig. 3664. Ubiór narciarski, ze spodniami „Knickerbocker". Marynarka krótka dwurzędowa z 3-ma guzikami, kieszenie podłużne z patkami i guzikami do zapinania, plecy w talji ściągnięte gumą. Knickerbockery" do tego rodzaju sportu nie powinny być w dole zbyt szerokie.

(Dalszy ciąg opisu modeli).

Fig. 3665. Garnitur sportowy ze spodniami „Knickerbocker", marynarka z paskiem dokoła, z nałożonemi fałdami, z przodu i stylu z równym karczkiem, kieszenie boczne nałożone z patkami i guzikami do zapinania.

Fig. 3666. Marynarka sportowa z nałożonemi kieszeniami, dla formy sportowej powinna ona być luźna, w talji bez rybek, plecy przecięte i w talji ściągnięte gumą. Knickerbockery szerokie i długie.

Fig. 3667. Krótkie dwurzędowe futerko, szeroko zachodzące, lekko zarysowujące się w talji, kieszenie boczne z szerokiemi patkami nasadzone, szeroko stebnowane kanty, plecy ze szwem pośrodku i paskiem w talji przypinanym na 3 guziki.

Fig. 3668. Futro dwurzędowe z szerokim kołnierzem i klapami, na 3 guziki do zapinania, z przodu, jak również z tyłu, leko wcięte, ze szlicem dostatecznie długim.

Fig. 3614. Elegancka dwurzędowa marynarka na jeden guzik i z guzikami fantazyjnemi, rękawy ze szlicem i 4-ma guzikami.

Fig. 3670. Elegancka marynarka jednorzędowa na 3 guziki z opuszczonemi klapami, przodki w dole dowolnie zaokrąglone.

Fig. 3681.. Palto zimowe dwurzędowe bardzo eleganckie, szeroko zachodzące, pełne klapy, do zapinania na 3 guziki.

Fig. 3682. Szeroki Ulster zimowy szeroko zachodzący, plecy lekko wcięte, ze szwem pośrodku i szlicem.

Fig. 3683. Dwurzędowy Ulster zimowy, ramię z przekładanym szwem pośrodku, rękaw przecięty pośrodku, dostatecznie długi.

Fig. 3684. Futro dwurzędowe, średniej długości, do zapinania na 3 guziki, kieszenie nakładane.

Fig. 3689. Solidny garnitur sportowy, na jesień i zimę, marynarka luźna, jednorzędowa z 3-ma guzikami.

Fig. 3690. Swobodne ubranie sportowe z paskiem, spodnie „Knickerbocker" dowolnie szerokie.

Więcej ruchu panowie!

Kiedy rankiem podążam do pracy i przechodzę obok przystanków tramwajowych lub autobusowych, zdumiewa mnie zawsze ta wielka ilość osób, przepełniająca wozy, w ścisku niemiłosiernie stłoczona, oddychająca dusznem, niezdrowem powietrzem przepełnionego wnętrza. Zadaję sobie wówczas pytanie: dlaczego to nikt z pośród tego tłumu nie pomyśli o tem, ażeby drogę odbyć pieszo, chociażby miała potrwać nawet 20 - 30 minut? Czyż nikt nie zdaje sobie sprawy z tego, że wszystkie nasze tak częste niedomagania, jak zła przemiana materji, artretyzm, obstrukcja, częste przeziębienia i t. d. mają swe źródło w tym fakcie, że ciało pozbawione jest ruchu. Już stary Arystoteles powiedział, że życie polega na ruchu i jest jego rzeczywistym sensem, a w obecnej dobie, gdy praca zawodowa zmusza nas do *ciągłego siedzenia* — winniśmy pamiętać o tej zasadzie i starać się używać jak najwięcej ruchu. Ruch jest motorem życia! Proszę tylko pomyśleć nad tem, jaki ożywiony ruch panuje ustawicznie wewnątrz naszego organizmu! Niezliczona ilość gruczołów pracuje nad wydzielaniem zewnętrznem i wewnętrznem i regulacją przemiany materji; żołądek i jelita są w ciągłym ruchu, płuca bez przerwy wdychają około 12.000 litrów powietrza przez dzień, serce bije niezmordowanie i przez minutę przepuszcza 14.000 cm. krwi przez arterje krwionośne, to znaczy, że przez 24 godziny 19.000 sześciennych kilogramów, odpowiadające ciężkiej pracy uniesienia 19 klg. na wysokość 1.000 metrów w górę! Oto ruch, trwający wewnątrz nas, który jest konieczny dla normalnego funkcjonowania maszyny ludzkiej.

My jednak, zamiast wesprzeć te wysiłki organizmu, dopomóc w szybkiem krążeniu krwi i intensywnej przemianie materji, zaniedbujemy siebie w imię źle zrozumianej wygody i lenistwa. Oto droga wiodąca do przedwczesnej starości, do wyczerpania przedwczesnego i nadwątlenia zdrowia. Jak pracujący przez cały tydzień mężczyzna spędza swój wolny dzień? Wysypia się do południa, zje dobry obiad, a potem pójdzie do kina, na karty lub do kawiarni. W organiźmie takiego osobnika, pozbawionego ruchu i powietrza, nagromadzają się trujące kwasy i stwarzają podatny grunt do powstawania rozmaitych chorób. Natomiast organizm człowieka rozsądnego, który niedzielę poświęcił sportom, spacerom za miastem, wycieczkom pieszym, zostaje kompletnie ożywiony: we wszystkich organach następuje przekrwienie, muskulatura serca zostaje wzmocniona, działalność wątroby, nerek i śledziony pobudza się, a nerwy hartują się i stają się bardziej wytrzymałe. Świeże powietrze i ćwiczenia cielesne działają w sposób znakomity na nasz system nerwowy — zostało to już niejedokrotnie stwierdzone przez wiele powag lekarskich, a przytem każdy z nas miał możność stwierdzić to na sobie. A jaki dobroczynny wpływ wywiera to na mięśnie nóg i ud, jak znakomicie działa na apetyt, iż potem smakuje nam każdy posiłek! Przytem płuca nasze zostają dokładnie przewietrzone — a napływ tlenu do nich wpływa nader korzystnie na ożywienie krwiobiegu. W dnie pogodne do tych plusów przyłącza się jeszcze wpływ słońca, którego ultra - fioletowe promienie mają wybitny charakter leczniczy w wielu przypadkach chorobowych. Na zakończenie należy jeszcze wspomnieć o hartowaniu ciała, jakie osiąga się przez codzienne piesze spacery, ciągły kontakt ze zmianami atmosferycznemi czyni nas odpornymi na nie i chroni od przeziębień na tem tle.

— A więc panowie — proszę pamiętać — w okresie ciągłego siedzenia lub jechania — musicie znaleźć czas na chodzenie pieszo!

Dr. Jan Chrosnowski

Kosmetyka pana.

Golenie się.

Ze względu na konieczność golenia się, sprawa pielęgnacji skóry mężczyzny wymaga szczególnej troskliwości.

Przedewszystkiem przed goleniem, bez względu na rodzaj skóry, należy posmarować twarz niewielką ilością kremu, który pokrywa skórę warstwą ochronną kremu i zabezpiecza naskórek przed zniszczeniem lub skaleczeniem. Krem ten zarazem utrzymuje włoski w położeniu prostopadłem do ostrza brzytwy lub żyletki, w zetknięciu z wodą i mydłem tworzy śliską warstwę, zmniejszającą opór, jaki tworzy się z brzytwą, co bardzo ułatwia dokładność i szybkość golenia się.

W razie spierzchnięcia skóry, występowania krost, wyprysków i t. d., należy przerwać golenie, jeśli podrażnienie skóry nie ustępuje, trzeba udać się do lekarza, specjalisty chorób skórnych. Najczęściej wypryski pojawiają się u artretyków, wtedy należy leczyć podstawowe cierpienie i na jakiś czas przerwać golenie.

Po dokładnem ogoleniu się, należy umyć twarz ciepłą wodą i delikatnem mydłem, poczem dokładnie osuszyć twarz. Dalsze czynności pielęgnacji skóry po goleniu zależą od rodzaju skóry.

Przy skórze suchej i bardzo wrażliwej należy wetrzeć w twarz odrobinę delikatnego tłustego kremu po ogoleniu, poczem lekko twarz przypudrować. Krem po goleniu zabezpiecza skórę przed podrażnieniem, powstawaniem spierzchnięć i liszajów, a przytem nadaje jej elastyczność. Puder zaś nadaje twarzy matowy wygląd i tuszuje ewentualne zaczerwienienia lub ślady skaleczenia.

Przy skórze normalnej, tłustej, mieszanej, po goleniu należy twarz spryskać płynem odświeżającym, który ożywia skórę, pozbawia ją tłustego połysku oraz działa dezynfekująco. Po delikatnem osuszeniu twarzy należy ją lekko przypudrować pudrem, dobranym do koloru skóry.

Znacznie lepszem jest posiłkowanie się kremem do golenia, który ma tę wyższość nad mydłem, że czyni skórę elastyczną, uodporniając ją przeciw zadraśnięciom i skaleczeniom, oraz zmiękcza włos, a tem samem ułatwia dokładne ogolenie.

Wrzodzianki.

Najczęściej spotykane u mężczyzn wrzodzianki na karku powstają wskutek infekcji przy zatarciu kołnierzykiem.

Wrzodzianki wywołane są przez bakterje, które przeniknęły do głębszych warstw naskórka. Wrzodzianka dojrzała przedstawia się nazewnątrz w postaci zaczerwienionego bolesnego obrzmienia, zawierającego wewnątrz ropę. Bardzo często występują u mężczyzn na karku i szyji lub pod pachami.

Bywają one niekiedy niebezpieczne, zwłaszcza gdy się usadawiają na wargach. Przy częstem pojawianiu się wrzodzianek należy zbadać mocz, gdyż bywają one następstwem choroby cukrowej, o której się nieraz nie wie.

Po zauważeniu tworzącego się wrzodzika należy natychmiast udać się do lekarza, nie bawiąc się w leczenie środkami domowemi.

Wrzodzianki, niewłaściwie leczone, nietylko dają nieestetyczne blizny, lecz mogą się przyczynić do ciężkich schorzeń ogólnych.

W przypadkach zastarzałych i uporczywych stosuje się światłolecznictwo i leczenie szczepionkami.

Pocenie się.

Jedną z bardzo przykrych dolegliwości jest zbytnie pocenie się. Zbytnie pocenie się polega na zbytniej wrażliwości gruczołów potowych.

Wydzielanie potu może być nadmierne, normalne lub niedostateczne. Nadmierne pocenie spotykamy przy gruźlicy, neurastenji, u osób wyczerpanych, które uległy wstrząsowi nerwowemu, u osób otyłych.

Przy poceniu się w nieznacznym stopniu pod pachami bardzo dobre wyniki daje zmywanie wodą kolońską i pudrowanie. Natomiast, gdy występuje specjalny zapach, wtedy należy miejsca pocące, zwłaszcza nogi, moczyć w gorącej wodzie z dodaniem środków dezynfekujących oraz stosować pędzlowanie środkami roślinnemi, działającemi przeciw poceniu się.

Od Wydawnictwa.

Tekturowe miary centymetrowe w skali 1:6 ($^1/_6$), zastowane do rysunków każdego kroju, zamieszczonego w „Wytwornym Panie" są do nabycia w administracji naszego pisma po cenie 30 gr. za sztukę.

—

Na liczne zapytania p. p. Krawców, skierowane pod naszym adresem, a brzmiące: jak należy brać miarę na palta? Spieszymy z odpowiedzią, iż wszelkie miary należy zawsze brać na kamizelce, a nigdy nie na marynarce. W tenże sam sposób wykonywane są nasze kroje, które mają dopiero potem szwy dodane.

—

Książki krawieckie.

Żaden nowoczesny rzemieślnik nie może obejść się bez książek i czasopism zawodowych, które pozwalają mu na pogłębienie i rozszerzenie wiedzy w zakresie danego zawodu. Niewątpliwie wielu naszych czytelników zainteresuje wiadomość, że niedawno założony *Instytut Naukowy Rzemieślniczy Imienia Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego* opracowuje bibljografję rzemieślniczą, obejmującą wydawnictwa zawodowe, podręczniki i czasopisma we wszystkich rodzajach rzemiosła. Wykazy książek drukowane są w „Biuletynie" Instytutu.

Duży wybór czasopism i książek z zakresu poszczególnych rzemiosł zawiera *czytelnia* Bibljoteki Instytutu w Warszawie, przy ul. *Chmielnej Nr. 52*, czynna codziennie od 10 do 14 i od 17 do 19, a w dni świąteczne od 11 do 14. Wstęp bezpłatny.

Wykazy wydawnictw rzemieślniczych obejmują oprócz książek polskich również wydawnictwa w językach niemieckim, francuskim i rosyjskim.

Kupon

*„Wytwornego Pana" na udział w ankiecie wyd. „**Studio**"*

1. Imię i nazwisko ....

....

2. Dokładny adres ....

....

3. Czy odczuwa pan potrzebę gazety fachowej dla krawców?

....

4. Jeżeli tak—to co w niej pragnąłby pan znaleźć?

....

5. Jeżeli nie—proszę to uzasadnić!

....

Biorący udział w ankiecie winni nadesłać znaczek poczt. za 25 gr.

Redakcja i administracja: Warszawa, Karmelicka 11. Telefon 11.63-29.

Redaktor Naczelny: Antoni Leśniewski

Redaktor odpowiedzialny: H. Eisenkremer

Zakł. Graf. „CARBON-LITODRUK", Telefon 11.52-65

WIELKA ANKIETA
Wydawnictwa „S T U D I O"

Przystępując — na wzór zagranicy — do wydawania czasopisma, poświęconego sprawom fachowym krawiectwa — pragniemy przedtem, ażeby PP. Krawcy **wypowiedzieli się w tej tak dla nich ważnej sprawie.**

Nadmieniamy przytem, iż pismo to będzie starało się ujmować całokształt spraw zawodu krawieckiego; ze wszystkich stron oświetlać wszelkie zagadnienia, któremi świat krawiecki się interesuje. Szczególny nacisk będzie położony na praktyczne wskazówki fachowe, pozwalające każdemu krawcowi zorjentować się w najnowszych posunięciach mody męskiej.

Liczne ilustracje, wzory kroju, rysunki, obok ciekawej treści ogólnej, szereg rubryk praktycznych —wszystko to złoży się na całość, która napewno zainteresuje każdego fachowca, zamiłowanego w swym zawodzie i pragnącego go ulepszyć ku pożytkowi własnemu, zarówno materjalnemu, jak i moralnemu.

Proponujemy więc PP. Krawców przystąpienie do naszej ankiety, mającej na celu wyświetlenie Ich stosunku do zamierzonego przez nas wydawnictwa.

WARUNKI ANKIETY SĄ NASTĘPUJĄCE:

Każdy biorący udział w ankiecie wycina kupon, umieszczony na str. 24 wypisuje odpowiedzi na załączone pytania. Jeżeli kto pragnie wypowiedzieć się obszerniej w tej kwestji, może na załączniku zamieścić swoje uwagi.

Wszyscy bez wyjątku biorący udział w ankiecie uczestniczą w losowaniu **nagród,** ustawionych przez wydawnictwo „STUDIO", na które składają się:

1. **1 Manekin męski** najnowszego fasonu, dowolnego rozmiaru.
2. **1 Metoda kroju** p. t. „Krój Nowoczesny"
3. **5 Podręczników Kroju Krawiectwa Męskiego** część II.
4. **3 Albumy** luksusowe, kolorowe.
5. **10 Żurnale „Wytworny Pan" Nr. 2.**
6. **5 Panoram** angielskich na ścianę.
7. **10 Albumików** kieszonkowych angielskich.

Termin nadsyłania kuponów z odpowiedziami upływa dnia 1-go listopada 1936 r. Prosimy zatem o nadsyłanie ich we właściwym terminie.

Rezultat ankiety będzie ogłoszony w następnym numerze naszego pisma „WYTWORNY PAN".

Wylosowane nagrody zostaną odesłane pocztą pod wskazanym w kuponie adresem.

Wraz z kuponem należy przesłać znaczek pocztowy za 25 groszy

Mamy nadzieję, że **ankieta** nasza znajdzie duże zainteresowanie wśród naszych Sz. Klijenteli i oczekujemy od Nich odpowiedzi, które należy przesłać pod adresem:

Wydawn. „STUDIO" Warszawa, Karmelicka 11, dla „Ankiety"

U W A G A: Wylosowane żurnale będą wysyłane do sezonu wiosenno - letniego 1937 r.

Wydawca: Herman Ajzenkremer, Warszawa

Zakł. Graf. „CARBON-LITODRUK", Telefon 11.52-65